

L'enric Serras, primer president de la unió de botiguers de Catalunya

MANUEL SERRAS I COROMINAS

L'

Enric neix en el si d'una família de botiguers al carrer de santa Teresa de

Mataró, la Sastreria Serras. Ell, però, encaminà la seva carrera a estudis d'enginyeria tècnica, concretament estudià Perit Industrial Tèxtil a l'Escola de Barcelona i més tard Enginyer Industrial Tèxtil a l'Escola de Terrassa.

Els seus estudis el portaran a treballar entre 1954 i 1969 a dues fàbriques tèxtils de la comarca com a director tècnic de producció o gerent. A partir de 1969 serà director administratiu a Crèdits Iluro, empresa dedicada a finançar articles de consum, en la qual, entre 1973 i 1977, passarà a ocupar el càrrec de director general. Posteriorment anirà a la botiga familiar, Magatzems Serras, S.A. en què serà director administratiu. Entre 1979 i 1983 per raons familiar deixarà de Magatzems Serras i anirà com a director general a Ilurogar, S.A. i d'aquí en sortirà per anar a la Fundació Catalana de Barcelona com a director general fins al 1987. Després, tornarà a Magatzems Serras.

Per tant, com podem observar de botiguer no en va fer mai, però quasi sempre va estar unit al negoci familiar o sigui al comerç. Això i les seves aptituds personals el van impulsar a crear la Unió de Botiguers a Mataró el 1977 i, al cap d'un any, constituir la Unió de Botiguers de Catalunya de la qual va ser president quatre anys.

Els anys setanta eren temps de canvi i de crear projectes nous

perquè en la societat es palpaven aires nous i l'Enric també tenia les seves inquietuds. Ell havia viscut dins una família de sastres i comerciants i tot i que els seus estudis el van fer seguir camins diferents, sempre s'hi va sentir lligat d'una manera sentimental i aportant els seus coneixements, tant des del punt de vista tècnic com d'organització del comerç.

El 1978 deixà la presidència de la Unió de Botiguers de Mataró per ocupar la presidència de la Unió de Botiguers de Catalunya. Aquesta organització aplegà més de cent poblacions de Catalunya i uns dotze mil afiliats. Endegà un seguit d'activitats tant de formació del botiguer com de defensa dels seus drets.

El mes de desembre d'aquest mateix any ja va sortir el primer número de la revista "LA BOTIGA", en la qual el president de la Generalitat Josep Tarradellas

hi envià una dedicatòria cordial desitjant gran èxits. L'Enric Serras com a president també hi feia una salutació als socis i a la vegada exposà les seves intencions. Deia així: "Aquesta revista "LA BOTIGA" que teniu a les mans, és el primer contacte de caràcter general que estableix la Unió de Botiguers de Catalunya amb els seus socis i simpatitzants... És una suggerència i també un crit d'esperança... són les veus dels botiguers de Catalunya units, treballant en equip, aconseguint resultats positius, més o menys espectaculars, però sempre reals, efectius... Com a president em sento molt honorat de poder-vos saludar a partir d'aquestes pàgines..."

Tenim una tasca molt difícil i a la vegada agraïda: reforçar, en un pla associatiu, les capacitats i esforços individuals de tots els membres, formant una unitat que ens permeti figurar en la vida

econòmica de Catalunya amb el pes específic que com a grup col·lectiu ens correspon propugnar un procés de distribució en una economia lliure i de mercat, amb un respecte total per la iniciativa individual i privada i per la lliure empresa com a font de riquesa i de benestar social.

No estem sols. La nostra capacitat tècnica i financera està ajudada pel Banc Industrial del Mediterrani, de fondes arrels catalanes. Sabem el que volem, com aconseguir-ho i tenim mitjans. La Unió de Botiguers de Catalunya, ha començat la seva tasca. Recor-

deu que, sempre, la unió fa la força. Ara, més que mai, estem disposats a demostrar-ho.”

A la primera assemblea, que ja hi assisteixen nombrosos botiguers d'arreu de Catalunya, l'Enric proposa fer un Banc per als Botiguers. Presentà la possibilitat de comprar el Banc de Girona. Es realitzà una prospecció de la situació i fou tal l'acollida favorable que es decidí fer una opció de compra. S'aconseguien 400 milions de pessetes en només trenta poblacions que hi havia socis de la UBC, de les 125 que estaven inscrites en aquell moment. La

compra es va realitzar amb èxit, convertint tots els participants en accionistes del banc.

L'UBC, de la qual l'Enric en fou president, va acollir tanta quantitat de socis que fins i tot es va haver instaurar l'obligació de delimitar l'assistència a les assemblees, a un sol membre de cada entitat, ja que com s'ha dit, en aquell moment hi havien 127 comerços inscrits.

Sense cap mena de dubte, l'Enric Serras va significar i dignificar l'ofici de “botiguer”.

Et recordarem sempre.

